

נקודה למחשבה

מחשבה אקטואלית
מפרשת השבוע

פרשת שמיני

עכשיו ממש
קם העולם ונהיה, לפני
רגעים מספר הושלמה
הבריאה הפלאית והיצירה
הכבירה הזו. מדוע ההוראה
הראשונה, המיידית, היא
הוראה שמדברת על...אוכל?

על מנת להבין זאת
כדאי שנטה אוזן לדבריו של
משה אל העם, ברגעים

המיוחדים של חנוכת המזבח:

**וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה' תַּעֲשׂוּ וַיֵּרָא
אֵלֵיכֶם כְּבוֹד ה' (ויקרא, ט, ו).**

מה צריך לעשות כדי שנוכל לראות את כבוד
האלוקים? את זה?

בקריאה ראשונית של הפסוקים לא נראה כי בני
ישראל הצטוו לעשות משהו מיוחד. כל ההוראות הכתובות
פונות רק לאהרן ולבניו. למה התכוון אפוא משה?

בספרא דרשו חכמים את דבריו של משה כך: **אמר
להם משה לישראל אותו יצר הרע העבירו מלבכם.**

הפעם

הראשונה היתה אי
שם, בבריאת העולם.
מיד לאחר שהעולם עמד על
מכונו והאדם, נזר הבריאה, נשם
את נשימותיו הראשונות בעולם
החדש הורה לו אלוקים את ההוראה
האלוקית הראשונה בהיסטוריה: לא לאכול
מעץ הדעת.

החלק השני לוקח אותנו הישר אל הצלחת של הסועד הממוצע. אנו עוברים יחד על תפריט גסטרונומי ודנים בסוגי הבשרים שמותר להעמיס על הצלחת.

פרשת השבוע, פרשת שמיני, עוסקת בשני נושאים
עיקריים.

הנושא הראשון הוא יום חנוכת המזבח. אחר
שבעת ימי המילואים בהם משה לימד את אהרן ובניו כיצד
עליהם למלא את תפקידם במשכן הגיע היום השמיני. ביום
זה אהרן החל לשמש בתפקיד הכהן הגדול ובניו הפכו
להיות כהנים מן השורה.

הנושא השני הוא הכשרות. כאן, לראשונה,
מפרטת התורה את הבהמות
החיות המותרות לאכילה ואת
אלה האסורות.

על פניו נראה כי אין
מרחק גדול יותר מאשר
המרחק בין חלקה הראשון של
הפרשה לחלקה השני. הנושא
הראשון הוא נושא של קדושה
וטהרה, פרישות וניתוק מעולם
החומר. משכן ה' שימש מקום
לגילוי שכנתו של האל-בתוך
העם, המקום בו התקיימו
הטקסים הרוחניים והמנותקים מעולם החומר.

לעומת נושא מרומם זה, החלק השני לוקח אותנו
הישר אל הצלחת של הסועד הממוצע. אנו עוברים יחד
על תפריט גסטרונומי ודנים בסוגי הבשרים שמותר
להעמיס על הצלחת. מכהני-עליון העוסקים במלאכת
הקודש עברנו באחת אל אחת הפעולות הפשוטות ביותר,
אל האכילה והשבעת הרעבון. מרוממות ונשגבות, אל
ארוחת הערב.

מדוע? האם יש קשר בין הדברים?

זו אינה הפעם הראשונה בה אנו נפגשים עם
מאורע נורא הוד אליו צמודים הוראות אכילה.

הגדולים במשכן שלכם. היו אתם 'כהני-
לבבכם'. אם תקחו פיקוד על ההתנהגות שלכם.
אם תהיו מסוגלים להבליג ולהגביל, לוותר ולהציב
מטרות ויעדים, תהפכו גם את אתם את הלב - לבית
מקדש.

•

ברגעים הראשונים של היקום פונה אלוקים לאדם
הראשון ואומר לו כך: העולם מלא בדו-חיים, זוחלים,
עופות ויונקים. כל אלה אוכלים כמוך, מתרבים כמוך וחיים
את חייהם כמוך. ההבדל בינך לבינם הוא היכולת לחשוב.
לראות מעבר לאופק. האם אתה מסוגל לוותר על פרי
אחד, בשביל מטרה נעלה יותר?

אם התשובה היא כן, הצלחת לשרטט את ההבדל
בינך לבין שאר הנבראים.

•

המעבר הישיר בין משכן ה' לבין התפריט
הגסטרונומי הוא מעבר מתבקש. בפני כל איש ואישה
ניצבת השאלה: האם אצליח לוותר על משהו שמתחשק
לי עכשיו, בשביל משהו גדול יותר? האם אוכל לחוות אי-
נוחות זמנית למען מטרת-העל שלי בעולם? למען
התפקיד, הייעוד והגשמה העצמית שלי?

התורה מעניקה לכל אדם סט-כלים ייחודי. הדרכה
מפורטת כיצד להפוך לאדם שלם יתר, טוב ואיכותי. כאן
התורה מדגישה כי הדרך מתחילה בדברים הפשוטים.
המעשים שאנו עושים בלי-לחשוב-כמעט.

אם נצליח לכוון את צעדנו וגם במהלכים הקטנים
הללו נהיה ממוקדים למען המטרה הגדולה, נדע שהצלחנו
לבנות בתוך ליבנו מקדש פרטי ומיוחד משלנו.

בהצלחה!

דברי חז"ל אלו נראים מחודשים עד מאוד. היכן
ראו חכמים את הדברים הללו בדבריו של משה רבינו?
ומיהו 'אותו יצר הרע'?

כותב המלבי"ם כך: **ופירשו כספרא בדרך הדרוש:**
שצוה שהם יעשו מעשה הכהן גדול, שמה שיעשה הכהן
גדול בבית מקדש הגדול יעשו הם בבית מקדש הקטן,
שהוא הלב אשר שם משכן כבוד ה' כמו שכתוב "ושכנתי
בתוכם". וכמו שזכחו כוחות החיים והקטירו אותם על
מוקדה במזבח הגדול כן יזבח כל איש כוחות נפש המתאוה
והמתעורר.

המשכן אכן היה מקום של עבודה קדושה וטהורה.
שם עבדו כהנים בעבודת הקודש, הקריבו קרבנות והעלו
מנחות לפני ה'.

אבל לכל אדם יש משכן משלו. הלב.

לכל אדם יש רגשות ותשוקות, חשקים ומאווים.
לכל אחד ואחת יש תחושות ורצונות. וכל אדם פועל בתוך
הלב, המשכן הפנימי שלו, כרצונו.

הדרך האינסטינקטיבית היא לנוח, לתת לרגשות
הפנימיים שלנו להפעיל אותנו. לאכול מה שמתחשק,
לשתות מה שבא ליד ולחיות חיים ללא מטרה מוגדרת.
חיים כאלה אינם נבדלים בהרבה מחייהן של הבהמות
והחיות. גם הן אוכלות ושותות וישנות ומתעוררות, ללא
מסלול מכוון וללא תכלית ספציפית.

כך אומר משה לבני ישראל: כאשר הכהן הגדול
עובד במשכן ה' הוא מלמד אותנו שיש כאן משהו גדול
יותר שאנו שותפים אליו. אנו חלק מהיצירה האלוהית
האדירה בה לאנושות יש תפקיד מיוחד ושונה. בשונה
מבעלי החיים, לבני האדם יש את היכולת להציב לעצמם
מטרות של בניה עצמית, התקדמות והתפתחות אישית.
אל לכם, בני האדם, להתנהל לפי רגשות ותחושות בלבד.
אל תתנו ל'יצר הרע' - האינסטינקטים הפנימיים שלכם,
לנהל עבורכם את סדר היום. היו אתם הכהנים-

רוצים להעיר? להאיר? | אתר 'נקודה למחשבה • הגות ומחשבה יהודית' | nekudalemachshava.co.il
מוזמנים לפנות בטלפון: 054-849-6992

מעוניינים לקבל 'נקודה למחשבה' בכל שבוע למייל? כתבו לכתובת moshe.oppen@gmail.com